

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519010325
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7519010325.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Mareka Dudíka v trestnej veci obžalovaného C. D. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d), § 139 ods.1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 15. októbra 2019 v Košiciach o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 5.8.2019, sp.zn. 5T/70/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného C. D..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „prvostupňový súd“) zo dňa 5.8.2019, sp.zn. 5T/70/2019 bol obžalovaný C. D. uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona (ďalej „Tr.zák.“) s poukazom na § 138 písm. d), § 139 ods.1 písm. c), písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Bol mu za to uložený podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný C. D. (ďalej „odvolateľ“), ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Z obsahu písomného odôvodnenia podaného opravného prostriedku vyplýva, že odvolanie smeruje tak proti výroku o vine ako i proti výroku o treste, nakoľko pri zistenom skutkovom stave bola nesprávne aplikovaná právna norma a súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. I keď odvolateľ urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, nebolo aplikované ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák., v zmysle ktorého môže súd znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej nepričetnosti a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie. V tejto súvislosti poukazuje na závery znaleckého posudku MUDr. Kornélie Fabišíkovej, podľa ktorého u odvolateľ'a bola zistená závislosť od viacerých psychoaktívnych látok (marihuana, pervitín), kde vzhľadom na túto skutočnosť je indikované ochranné protitoxikomanické liečenie, avšak pre negatívny postoj odvolateľ'a k akejkoľvek forme ochranného protitoxikomanického liečenia a absencie náhrady na svoju závislosť toto neodporučila uložiť, nakoľko by nebolo možné dosiahnuť účel liečenia. Boli tak splnené podmienky pre vyššie uvedený postup a neobstojí tvrdenie, že uloženie ochranného liečenia nie je možné pre jeho negatívny postoj. Pokračuje poukazom na prehodnotenie obvineného v súvislosti s liečbou od závislosti s tým, že ak by bol uložený súdom trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, tak spolu s uloženým ochranným liečením by splnil

svoj účel, keďže by tu bol vysoký predpoklad vyliečenia odvolateľa od závislosti a sú tak splnené podmienky pre aplikáciu § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. K odvolaniu priložil čestné vyhlásenie o tom, že má záujem absolvovať vzhľadom na zistenú drogovú závislosť ochranné liečenie. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok o treste, trest uložil pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia.

V dôvodoch odvolania sa dotýka i nesprávnej právnej kvalifikácie skutku podľa § 360 ods. 2 písm. a) Tr. zák., teda že odvolateľ spáchal predmetný skutok závažnejším spôsobom konania s ďalej uvedenými dôvodmi. V dôsledku uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o vine a treste tak, že odvolateľa uzná vinným zo spáchania skutku podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c), písm. e) Tr. zák. a uloží mu v zmysle § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou.

Po doručení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku svoje odvolanie doplnil najmä poukazom na ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., v zmysle ktorého môže súd znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby za tam uvedených podmienok, pri návrhu rozhodnutia zotrval na predošlom.

Prokurátor nevyužil svoje oprávnenie v zmysle § 314 Tr.por. a k podanému odvolaniu nepodali vyjadrenie.

Obhajca v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí zotrval na pôvodnom návrhu, poukázal na Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 27. 6. 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 vo vzťahu k otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n), písm. l) Tr. zák. v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznání viny podľa § 257 písm. b), resp. písm. c) Tr. por. V podstate zopakoval obsah odôvodnenia odvolania a jeho doplnenia a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie v časti výroku o treste a s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil odvolateľovi trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne.

Prokurátor v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie odvolateľa zamietnuť s poukazom, že v zmysle citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody toto nezakladá obligatórny postup pri ukladaní trestu a súd musí skúmať všetky náležitosti a podmienky pre prípadnú aplikáciu tohto inštitútu. Poukázal napokon i na tú skutočnosť, že odvolateľ sa žalovaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnaký trestný čin, doposiaľ mal v rámci vykonaného konania negatívny postoj k uloženiu ochranného liečenia, čo priamo vyplýva i zo znaleckého posudku a preto z uvedených dôvodov je jeho odvolanie nedôvodné.

Odvolateľ v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedol, že by mal záujem sa ísť liečiť, ľutuje toho, čo sa stalo a na jeho konanie mali vplyv drogy.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“ - § 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd - pretože nezamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a nezrušil rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. - pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj

na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Z obsahu spisového materiálu - konkrétne Zápisnice o hlavnom pojednávaní - vyplýva, že odvolateľ na hlavnom pojednávaní dňa 5.8.2019 (viď č. I. 160 - 162 spisu) - po poučení v zmysle § 257 ods.1 Tr. por. o možnosti urobiť vyhlásenie - uviedol, že je vinný.

Následne, odvolateľ pri odpovediach na otázky prvostupňového súdu podľa § 333 ods.3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. por. odpovedal vo všetkých prípadoch „áno“, teda aj na otázku podľa § 333 ods.3 písm. h) Tr.por., či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok.

Prvostupňový súd po tomto vyhlásení odvolateľa postupoval podľa ustanovenia § 257 ods.6 Tr.por. a zistil stanovisko intervenujúceho prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie odvolateľa.

Prvostupňový súd uznesením podľa § 257 ods.7, ods.8 Tr. por. prijal vyhlásenie odvolateľa, že je vinný zo skutku obžalobou kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), § 139 ods.1 písm. c), písm. e) Tr. zák. a v ďalšom konaní vykoná dokazovanie len ohľadom skutočností dôležitých pre rozhodnutie o treste a ochranných opatreniach.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku - v súlade s ustanoveniami § 165 ods. 1, § 167 a § 168 ods. 1 Tr.por. - riadne, logicky vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia pri rozhodovaní oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov - vo vzťahu k výroku o treste a ochrannému opatreniu - tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu - v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto i správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por.

Prvostupňový súd zistené skutkové zistenia pri právnych úvahách - pri právnej kvalifikácii skutku - správne podriadil pod príslušné ustanovenia zákona, a preto odvolací súd nezistil žiadne pochybenia pri právnej kvalifikácii žalovaného skutku.

Obdobne, správny je i výrok o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu, nakoľko pri jeho ukladaní prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 34 a nasl. a pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol správne a to najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, vrátane zaistenia účelu trestu tak z hľadiska individuálnej, ale i generálnej prevencie.

V odôvodnení podaného odvolania je odvolacia námietka smerujúca proti výroku o vine, avšak vzhľadom na vyhlásenie odvolateľa o vine nie je možné takúto námietku akceptovať, takéto vyhlásenie je

neodvolateľné a preto nie je možné v rámci odvolacieho konania výrok o vine - skutok a jeho právnu kvalifikáciu - preskúmať.

Vo vzťahu ku odvolacej námietke odvolateľa - smerujúcej proti výroku o treste - je potrebné zdôrazniť nasledovné.

Nemožno opomenúť tak závažnú skutočnosť, že odvolateľ sa dopustil žalovaného skutku počas skúšobnej doby, nakoľko bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 23. 11. 2018, sp. zn. 6T/79/2018 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienenčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola určená skúšobná doba v trvaní 14 mesiacov, ktorá skúšobná doba skončí 24. 1. 2020. Žiada sa pripomenúť, že v predmetnom konaní, ako aj v prejednávanej veci, je totožný poškodený.

Vo vzťahu ku čestnému prehláseniu odvolateľa, že je ochotný sa podrobiť ochrannému liečeniu po prehodnotení všetkých okolností vzhľadom na závislosť zistenú na základe znaleckého posudku, treba poznamenať len toľko, že - podľa názoru odvolacieho súdu - ide o vyslovene účelové prehlásenie so snahou dosiahnuť skrátenie uloženého trestu, nakoľko takúto možnosť mal odvolateľ už v priebehu hlavného pojednávania, kde však takýto prejav vôle neučinil, ale až po uložení trestu prvostupňovým súdom napadnutým rozsudkom.

Taktiež, vo vzťahu k poukazu na možnosť uloženia nižšieho trestu odvolateľovi v dôsledku jeho prejavu vôle podrobiť sa ochrannému liečeniu, ako i na zníženú pričetnosť odvolací súd poukazuje na závery predmetného posudku znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácie, odvetvie Psychiatria MUDr. Kornélie Fabišíkovej. Z týchto záverov vo vzťahu ku pričetnosti v čase spáchania žalovaného skutku vyplýva, že odvolateľ v čase skutku mohol svoje konanie ovládať, jeho rozpoznávaciu a ovládacia schopnosť bola zmenšená len pod vplyvom užitej návykovej látky (marihuany), nie však podstatne. Z medicínskeho hľadiska pre zistenú závislosť od viacerých drog je indikované ochranné protitoxikomanické liečenie, avšak pre negatívny postoj obvineného k akejkoľvek forme ochranného protitoxikomanického liečenia a absenciu náhľadu na svoju závislosť toto neodporučila uložiť, nakoľko by nebolo možné dosiahnuť účel liečenia.

Podľa § 39 ods.2 Tr.zák.

- písm. c) súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej pričetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatela by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie,
- písm. d) v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Z obsahu spisového materiálu a vykonaného dokazovania - najmä posudku znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácie, odvetvie Psychiatria MUDr. Kornélie Fabišíkovej - vyplýva, že odvolateľ v čase skutku nebol v stave zmenšenej pričetnosti, čo vylučuje postup v zmysle citovaného zákonného ustanovenia.

Napokon, ako správne konštatoval prokurátor v konečnom návrhu, v zmysle citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody toto nezakladá obligatórny postup pri ukladaní trestu a súd musí skúmať všetky náležitosti a podmienky pre prípadnú aplikáciu tohto inštitútu, ku ktorému záveru dospel i odvolací súd (absentuje úprimné oľutovanie trestného činu).

Odvolací súd nezistil pochybenie, pokiaľ prvostupňový súd zaradil odvolateľa v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odvolateľ v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd ako odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a spravodlivý vo

všetkých jeho výrokoch, zodpovedá vykonanému dokazovaniu a na základe tohto zisteného skutkového stavu vyplýva z neho jednoznačný záver nevzbudzujúci dôvodné pochybnosti, že žalovaný skutok spáchal odvolateľ - obžalovaný C. D. zisteným spôsobom i z preukázaného motívu, a preto postupom v zmysle § 319 Tr.por. jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr. por.).